

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

navrhovatele: **Česká republika na 1. místě!**, IČO: 19882149
sídlem Jankovcova 1535/2a, 170 00 Praha 7
zastoupený JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D., advokátem
sídlem Zámecká 550, 685 01 Bučovice

a

účastníků řízení: **1) Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
2) Svoboda a přímá demokracie (SPD), IČO: 04134940
sídlem Rytířská 410/6, 110 00 Praha 1
zastoupený JUDr. Adamem Batunou, advokátem
sídlem Václavské náměstí 846/1, 110 00 Praha 1

o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém,

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se podaným návrhem domáhal zrušení registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém registrované podle § 33 odst. 3 písm. a) zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky (dále jen „zákon o volbách“), a to rozhodnutím účastníka řízení 1) ze dne 15. 8. 2025, č. j. KUUK/114065/2025/MV.

Návrh

2. V předmětném návrhu navrhovatel namítl, že je registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2) v rozporu se zákonem o volbách, neboť dotčená kandidátní listina byla formálně podána a registrována jako kandidátní listina účastníka řízení 2) s osobnostmi z jiných politických stran (tj. Trikolora, Svobodní a PRO), avšak faktická povaha kandidatury odpovídá koalici čtyř politických subjektů – účastník řízení 2), Trikolora, Svobodní a PRO, vystupující v předvolební kampani pod společným názvem a vizuální identitou „*Spojeni. Pro vás!*“,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

příčemž spojení těchto politických subjektů do voleb je jejich hlavním předvolebním marketingem.

3. K tomu navrhovatel poukázal na vystupování jako koalice, k čemuž zmínil, že už dne 21. 3. 2025 předseda účastníka řízení 2) Tomio Okamura na svém oficiálním profilu na sociální síti Facebook veřejně oznámil vstup do voleb v rámci společného projektu čtyř stran. Následně byla dne 22. 3. 2025 na stejném profilu zveřejněna první verze společného předvolebního programu koalice. Dne 23. 3. 2025 byl publikován první předvolební průzkum, který tyto subjekty prezentoval jako jednotný volební subjekt pod názvem „*Spojení. Pro vás!*“, a to opět na už dříve odkazovaném profilu předsedy účastníka řízení 2), s výslovným uvedením všech čtyř politických stran a se zdůrazněním společné kandidatury.
4. Dále navrhovatel uvedl, že ode dne 6. 5. 2025 začala být systematicky užívána nová vizuální identita obsahující název „*Spojení. Pro vás!*“ a rovnocenně vyobrazená loga všech čtyř politických subjektů – tj. účastník řízení 2), Trikolora, Svobodní a PRO, v jedné linii. Tento grafický prvek byl přitom používán na tiskových konferencích, v tištěných i digitálních propagačních materiálech, na sociálních sítích, na potiscích automobilů, při veřejných vystoupeních lídrů kandidátek (resp. i dalších členů všech jmenovaných politických subjektů) i v mediálních vystoupeních. Tato skutečnost tedy dle navrhovatele prokazuje, že jde o dlouhodobou, jednotnou a koordinovanou prezentaci, jejíž charakter odpovídá volební koalici ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách, nikoliv o kandidaturu jediného politického hnutí.
5. Podle navrhovatele koalice „*Spojení. Pro vás!*“ též opakovaně a vědomě užívá v předvolební kampani jeho název, a to včetně přímého začlenění do volebních sloganů v podobě: „*Spojili jsme se. Pro vás! SPD + Trikolora + Svobodní + PRO + vy Česká republika na 1. místě!*“ Toto užití názvu je tedy způsobilé vyvolat u voličů mylný dojem, že je navrhovatel součástí poukazované koalice, ačkoliv tomu tak není. To dle jeho názoru představuje porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod a § 16 odst. 2 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 424/1991 Sb.“), jakož i nekalou soutěž dle § 2976 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Zejména užitím názvu navrhovatele v rámci koaliční kampaně dochází k vyvolání klamné představy o personálním a programovém propojení mezi ním a namítanou koalicí. Takový způsob vedení kampaně tudíž hrubě narušuje rovné podmínky soutěže politických subjektů a zároveň přímo poškozují dobrou pověst navrhovatele a jeho možnost ucházet se o hlasy voličů nezávisle na jiných politických subjektech.
6. Navrhovatel upozornil i na fakt, že pokud by politické subjekty účastník řízení 2), Trikolora, Svobodní a PRO kandidovaly jako volební koalice, musely by pro vstup do Poslanecké sněmovny překročit 11 % volební hranici podle § 49 zákona o volbách. Daná koalice čtyř politických subjektů však zvolila protiprávní strategii, když formálně podala kandidátní listinu jako kandidaturu jediného politického hnutí – tj. účastníka řízení 2), čímž si nárokuje pouze 5 % hranici pro vstup do Poslanecké sněmovny. Tímto postupem však klame voliče, neboť se ve veřejné komunikaci a kampani prezentuje jako koalice „*Spojení. Pro vás!*“. Tato okolnost poškozují nejen navrhovatele, ale i jiné volební subjekty.
7. Navrhovatel také uvedl, že shora popsaná praxe byla médii legitimizována a veřejně prezentována jako přípustná volební taktika, přestože jde o zjevné obcházení zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. S odkazem na citované předvolební průzkumy a články ze zpravodajských webů poté konstatoval, že účast politiků PRO na dotčené kandidátní listině byla domluvena nikoliv na základě svobodné vůle jednotlivých kandidátů, ale jednalo se o rozhodnutí politické strany PRO. To je podle názoru navrhovatele dalším důkazem koalice.
9. Volební koalice „*Spojení. Pro vás!*“ tak dle navrhovatele obchází § 49 zákona o volbách, jelikož faktická povaha tohoto uskupení – tj. účastník řízení 2), Trikolora, Svobodní a PRO – naplňuje všechny znaky koalice čtyř politických subjektů. Postup, kdy byla kandidátní listina této koalice formálně přihlášena pouze jménem účastníka řízení 2), proto představuje obcházení zákona a zneužití registračního procesu s cílem neoprávněně snížit zákonné volební kvorum z 11 % na 5 %. Takové jednání je dle navrhovatele v přímém rozporu s čl. 22 Listiny základních práv a svobod, přičemž samotná registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2) je též v rozporu s § 31 odst. 1 a § 32 odst. 1 písm. b), f), h) zákona o volbách. Závěrem navrhovatel doplnil, že si je vědom nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17.

Vyjádření účastníka řízení 1)

10. Účastník řízení 1) k předmětnému návrhu uvedl, že namítaná kandidátní listina obsahovala náležitosti a přílohy dle § 32 zákona o volbách. Doplnil, že účastník řízení 2) je jako politické hnutí Ministerstvem vnitra zaregistrován již ode dne 2. 6. 2015, přičemž tuto informaci účastník řízení 1) ověřil v Rejstříku politických stran a hnutí. Následně tak bylo ve věci rozhodnuto podle § 33 zákona o volbách o registraci bezvadné kandidátní listiny. Účastník řízení 1) nemohl postupovat jinak, neboť zákon o volbách v § 31 jednoznačně říká, kdo může kandidátní listinu podat, a v § 32, jaké má mít toto podání náležitosti a přílohy. Pokud v projednávaném případě tyto požadavky byly splněny, musel účastník řízení 1) rozhodnout v souladu s § 33 zákona o volbách o registraci dotčené kandidátní listiny a neměl prostor k jakémukoliv dalšímu zkoumání této listiny nad rámec oprávnění, které je mu svěřeno zákonem o volbách. K tomu účastník řízení 1) poukázal na závěry plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, a z usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2012, č. j. 30 A 65/2012-38. Účastník řízení 1) pak uzavřel, že ve věci postupoval v souladu s volebním zákonem, přičemž nebylo v jeho kompetenci posuzovat prezentaci výše jmenovaných subjektů, volební slogany a obdobnou propagaci a na základě takového jednání případně rozhodnout způsobem, že by napadenou kandidátní listinu odmítl.

Vyjádření účastníka řízení 2)

11. Účastník řízení 2) označil podaný návrh za nedůvodný, a navrhl jej proto zamítnout. Uvedl, že koalice jakožto procesní uskupení více registrovaných stran či hnutí vzniká a definuje se na kandidátní listině pro účely společné kandidatury pouze z rozhodnutí kandidujících subjektů, jak pro účely voleb do Poslanecké sněmovny výslovně stanoví § 31 odst. 1 zákona o volbách. Účastník řízení 1) poté přezkoumává předložené kandidátní listiny z hlediska jejich souladu s požadavky uvedenými v § 31 a § 32 zákona o volbách. V posuzovaném případě byla kandidátní listina podána výlučně účastníkem řízení 2), přičemž na ní v daném volebním kraji figuruje jediný kandidát, který není jeho členem. Dle účastníka řízení 2) Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že účast členů jiných stran na kandidátní listině jedné strany z ní koalici nečiní, neboť se koaliční povaha odvíjí výlučně od výslovného označení podle § 31 odst. 1 zákona o volbách. Pro účely volebního

zákonodárství je právně relevantní pouze formálně založená koalice. Jakékoliv politické či programové spolupráce, dohody nebo podpora mezi subjekty, pokud nepřekročí rámec zákonných ustanovení, nemohou být důvodem k odmítnutí registrace kandidátní listiny.

12. Dále účastník řízení 2) konstatoval, že zatímco navrhovatel byl registrován až dne 1. 11. 2023, jak vyplývá z Rejstříku politických stran a politických hnutí vedeného Ministerstvem vnitra, on sám pravidelně užíval popisný slogan „*Česká republika na 1. místě!*“ už v roce 2019, jak se podává např. z veřejných příspěvků jeho předsedy. Nemůže proto dojít k porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod ani neexistujícího § 16 odst. 2 zákona č. 424/1991 Sb. Mělo-li se přitom jednat o § 6 odst. 3 tohoto zákona, pak účastník řízení 2) zdůraznil, že je jeho název jednoznačně odlišný a nezaměnitelný s názvem navrhovatele. Ustanovení § 2976 občanského zákoníku je poté v řešené věci neaplikovatelné.
13. Závěrem vyjádření účastník řízení 2) citoval nálezn Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 50/2017-24, přičemž doplnil, že orgánům veřejné moci nepřísluší, aby v souvislosti s registrací kandidátní listiny určovaly, zda kandidátní listina je kandidátní listinou koalice či nikoliv. Taková pravomoc totiž ze zákona nevyplývá a zásah orgánů veřejné moci by porušoval svobodnou soutěž politický sil.

Spisová dokumentace

14. Soud si vyžádal od účastníka řízení 1), jakožto registračního orgánu, spisovou dokumentaci k namítané kandidátní listině účastníka řízení 2) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém, a rovněž tak i ke kandidátní listině navrhovatele.

Posouzení věci soudem

15. V posuzovaném případě soud nejprve ověřil, že jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohlo být přistoupeno k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení ve věci návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny, jsou tyto předpoklady upraveny vedle zákona o volbách i v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud přitom shledal podle § 92 s. ř. s. svoji věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu (§ 86 a § 88 zákona o volbách). Dále soud vyhodnotil, že navrhovatel byl k návrhu podle § 89 odst. 4 s. ř. s. aktivně legitimován, neboť je politickým hnutím, které podalo ve smyslu odkazovaného ustanovení kandidátní listinu. Podle § 89 odst. 5 s. ř. s. pak soud o věci rozhodoval bez jednání.
16. Podle § 49 odst. 1 zákona o volbách Český statistický úřad zjistí, a) které politické strany nebo politická hnutí získaly méně než 5 procent z celkového počtu platných hlasů, b) které koalice složené ze 2 politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 8 procent z celkového počtu platných hlasů, c) které koalice složené ze 3 a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 11 procent z celkového počtu platných hlasů. Dle § 49 odst. 2 zákona o volbách dále platí, že při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k politickým stranám, politickým hnutím a koalicím podle odstavce 1 a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.
17. Dle § 31 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listiny pro volby do Poslanecké sněmovny mohou podávat registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice; za kandidátní listinu podanou koalicí se považuje ta, kterou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název.

18. Podle § 32 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listina obsahuje a) název volebního kraje, b) název politické strany, politického hnutí nebo koalice a její složení, c) jména a příjmení kandidátů, pohlaví, věk ke druhému dni voleb, jejich povolání, obec, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, název politické strany nebo politického hnutí, jehož jsou členy, nebo údaj, že kandidát není členem žádné politické strany nebo politického hnutí (dále jen „bez politické příslušnosti“), d) pořadí kandidáta na kandidátní listině, vyjádřené pomocí arabského čísla, e) jméno a příjmení zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice s uvedením místa, kde je přihlášen k trvalému pobytu; politická strana, politické hnutí a koalice má právo navrhnout náhradníka zmocněnce a uvede jeho jméno a příjmení a místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, f) jde-li o koalici, název politické strany nebo politického hnutí, které kandidáta navrhlo, g) podpis zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice, h) jméno a příjmení, označení funkce a podpis osoby oprávněné jednat jménem politické strany nebo politického hnutí; v případě koalice jména a příjmení, označení funkcí a podpisy všech osob oprávněných jednat jménem všech politických stran a politických hnutí, které ji tvoří.
19. Podle § 33 odst. 1 zákona o volbách krajský úřad přezkoumá ve lhůtě od 66 do 60 dnů přede dnem voleb předložené kandidátní listiny. Není-li kandidátní listina podána v souladu s § 31, nemá-li náležitosti podle § 32 nebo obsahuje-li nesprávné údaje, vyzve krajský úřad písemně prostřednictvím zmocněnce politickou stranu, politické hnutí nebo koalici nejpozději 58 dnů přede dnem voleb, aby závady odstranila do 50 dnů přede dnem voleb.
20. Dle § 33 odst. 3 zákona o volbách krajský úřad ve lhůtě 49 dnů přede dnem voleb rozhodne a) o registraci bezvadné kandidátní listiny, b) o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže není podána v souladu s § 31 nebo kandidátní listina neobsahuje náležitosti podle § 32 a nápravy nelze dosáhnout postupem podle odstavců 1 a 2.
21. Vycházejí z výše popsaného soud předně zdůrazňuje, že řízení o registraci kandidátních listin je registračním řízením, které je druhem správního řízení se specifickými charakteristikami odlišujícími ho od jiných forem řízení, jako je například povolovací řízení či evidenční řízení. Registračnímu řízení podléhají například i politické strany a hnutí při svém vzniku podle zákona č. 424/1991 Sb. (§ 6 tohoto zákona).
22. Registrační řízení je formálním řízením, ve kterém registrační orgán toliko přezkoumává, zda návrh na registraci obsahuje právním předpisem požadované údaje, zda jsou přiloženy právním předpisem požadované listiny, a z nich vyplývají údaje, které mají být registrovány. Věcný přezkum správnosti registrovaných údajů, který by vyžadoval dokazování a zjišťování skutkového stavu, se v registračním řízení neprovádí. Registrační orgán tedy nezkoumá, zda údaje v návrhu a listinách odpovídají skutečnosti; jejich správnost či pravost je nutno napadnout v jiném řízení a na základě výsledku jiného řízení je možno dosáhnout změny registrace. Tomu odpovídá i krátká lhůta k provedení registračního řízení, v níž není prostor pro vedení standardního zjišťování skutkového stavu dokazováním.
23. Ve vztahu k volbám a registraci kandidátních listin zákonodárce zakotvil registrační řízení do všech volebních předpisů upravujících evropské, prezidentské, parlamentní, krajské i obecní volby. Vzhledem k uvedené jednotě registračního řízení ve věcech voleb lze judikaturu a závěry vztahující se k registračnímu řízení pro jeden druh voleb zpravidla přenést i na registrační řízení v jiných volbách.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. V kontextu projednávané věci pak soud konstatuje, že účastník řízení 1) je jako krajský úřad registračním orgánem, který má možnost v registračním řízení rozhodnout pouze o registraci, o odmítnutí kandidátní listiny nebo o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině (§ 33 odst. 3 zákona o volbách). Při registraci kandidátních listin může registrační orgán zkoumat jen omezený okruh skutečností, popsanych v § 31 a § 32 zákona o volbách, např. zda uvedené povolání kandidáta na kandidátní listině odpovídá obecnému vnímání tohoto pojmu a neobsahuje navíc údaje, které nelze za povolání označit [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách, či usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2018, č. j. 5 A 214/2018-25, nebo náleze Ústavního soudu ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 3181/18].
25. Registrační orgán nemůže odmítnout registraci či škrtnout kandidáta z jiných důvodů než z důvodů výslovně uvedených v zákoně o volbách a rovněž soud v rámci přezkumu postupu registračního orgánu je oprávněn posuzovat pouze správnost postupu registračního orgánu a stejně jako registrační orgán nemá oprávnění posuzovat otázky nesouvisející s případnými protiprávními jednáními mimo vlastní registraci (srov. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 8. 2020, č. j. 40 A 7/2020-82, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 64 A 5/2016-53, či usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2006, č. j. 22 Ca 315/2006-10).
26. Dále se soud zabýval tím, co musí ve vztahu k tvrzeným námitkám o nepřiznané koalici účastník řízení 1) jako registrační orgán zkoumat.
27. Ze zákona o volbách vyplývá, že není upravena exkluzivita členství v politické straně pro kandidaturu ve volbách, jinými slovy politické strany na svých kandidátních listinách mohou umisťovat nestraníky i členy jiných politických stran [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách]. Tuto praxi potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, v němž uvedl, že „*politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedenou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (shodně viz náleze Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, publ. jako N 41/5 SbNU 349). Ani skutečnost, že na kandidátní listině jedné politické strany či hnutí figurují členové jiné politické strany či hnutí, nečiní z takové kandidátní listiny koaliční kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, nejsou-li splněny požadavky uvedené v tomto ustanovení (tj. jednoznačné označení kandidátní listiny za koaliční ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice).*“
28. Dále soud považuje za stále aktuální závěry Ústavního soudu uvedené v nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 127/96, v němž Ústavní soud mimo jiné vyslovil, že pojem koalice může „*označovat různé stupně vztahů od pouhé spolupráce mezi libovolnými stranami, přes užší či volnější propojení až k stupni spolupráce, který předchází sloučení takových stran. Zákon o volbách v žádném svém ustanovení neupravuje veřejnoprávní podmínky pro vznik a činnost koalice, nezakotvuje pravomoc žádného orgánu rozhodovat o tom, že určitý politický subjekt (politická strana nebo deklarované či nedeklarované seskupení politických stran nebo hnutí) účastníci se voleb (např. jako strana) nutno chápat jako koalici, není tedy dáno žádné oprávnění státního či výkonem veřejné moci pověřeného orgánu zasahovat svým rozhodováním do (před)volebních aktivit politických subjektů. Z daného právního stavu lze dovodit, že jen sám politický subjekt dobrovolně rozhoduje, zda se chce voleb účastnit jako (volební) subjekt samostatný nebo jako (volební) koalice. Při nedostatku jiné právní regulace je tedy relevantní jediné to, jakým způsobem takový subjekt své kandidátní listiny zaregistroval. Vyplývá to i z toho, že citovaný zákon ve výčtu subjektů oprávněných podávat kandidátní listiny pro volby uvádí*

vedle politických stran i koalice bez jakéhokoliv dalšího určení či charakteristiky. Utváření (volebních) koalic tak podléhá dohodě stran, která není nijak veřejnoprávně regulována, resp. zakázána. Uvedený zákon nespojuje s takovým jednáním žádné právní důsledky pro kandidující stranu, není ani stanoveno, že na kandidátní listiny se zapisují pouze členové kandidující strany. Vytvoření koalice je – za současné právní úpravy – volní akt, tj. projev vůle dvou či více politických stran či hnutí vytvořit volební koalici, což nepodléhá žádnému dalšímu schvalovacímu aktu či přezkumu státních orgánů.“

29. Jak vyplývá ze současného znění § 31 odst. 1 zákona o volbách, za kandidátní listinu koalice se považuje ta, která je jako koaliční označena. Vychází se zde tedy z formálního označení kandidátní listiny, nikoliv z toho, zda politické strany předkládající kandidátní listinu naplňují znaky koalice, či nikoliv. Pokud by měl být posuzován faktický stav, tedy zda se jedná o koalici, náležitostí přikládanou ke kandidátní listině koalice by musely být i listiny koalice prokazující, např. dohoda o vytvoření koalice (o spolupráci) mezi politickými stranami, a zákonodárce by koalici definoval, což se však dosud nestalo. Právní situace je tudíž v současnosti taková, že pro registraci kandidátní listiny postačuje pouze vyjádřená vůle kandidujících subjektů, zda budou kandidovat samostatně nebo v koalici a registrační orgán je tímto projevem vůle vázán. Soud si je samozřejmě vědom spornosti postupu, ve kterém může být obcházeno kvorum pro vstup koalic pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prostřednictvím kandidátní listiny jedné politické strany. V daném případě však nemá registrační orgán zákonné nástroje ani pravomoc, jak tomuto jednání čelit. Pokud je vůlí zákonodárce tomuto postupu bránit, je namístě, aby byl průběh registračního řízení zákonodárcem novelizován.
30. S ohledem na dříve popsané je dle soudu ve věci zřejmé, že se meritum argumentace navrhovatele míjí s předmětem registračního řízení. Soud je v tomto případě soudem přezkumným, který posuzuje zákonnost a správnost postupu registračního orgánu – tj. účastníka řízení 1). Soud přitom v postupu účastníka řízení 1) pochybení neshledal, neboť ten dotčenou kandidátní listinu účastníka řízení 2) správně nehodnotil jako kandidátní listinu podanou koalicí. Dle názoru soudu tak v projednávaném případě nedošlo k namítanému porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod, § 31 odst. 1, § 32 odst. 1 písm. b), f), h) a § 49 odst. 1 zákona o volbách.
31. V návaznosti na shora konstatované závěry, soud vyhodnotil za nedůvodné také námitky navrhovatele týkající se protiprávního užívání jeho názvu ve volebních sloganech jím tvrzené koalice, neboť v tomto řízení je přezkoumávána toliko registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2), nikoliv volební kampaň.
32. K tomu soud dále poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. II. ÚS 3181/18, v němž bylo mimo jiné uvedeno, že „ústavně zaručené právo na svobodné volby (čl. 21 Listiny) v sobě zahrnuje závazek veřejné moci zajistit ve volbách svobodné vyjádření vůle voličů [čl. 25 písm. b) Mezinárodního paktu o občanských a politických právech] či svobodné vyjádření názorů lidu (čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě). V rozporu s tím by byl stav, kdy by volební strany vystupovaly pod názvem, který je z pohledu průměrného voliče zaměnitelný s názvem politické strany či politického hnutí, které se nepodílely na vytvoření této volební strany. Je tudíž třeba vykládat § 22 odst. 1 písm. c) zákona o volbách do zastupitelstev obcí se zřetelem na § 6 odst. 3 zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích tak, že název volební strany nesmí být zaměnitelný s názvem ani zkratkou politické strany nebo politického hnutí registrovaných podle zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, které se nepodílely na vytvoření této volební strany. Pokud si volební strana ve své kandidátní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

listině v rozporu s tím zvolí zaměnitelný název, jde o závadu kandidátní listiny, kterou je registrační úřad povinen se zabývat při projednání kandidátní listiny dle § 23 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Rozhodne-li registrační úřad o registraci kandidátní listiny volební strany, jejíž název je zaměnitelný s názvem politické strany či politického hnutí, které se nepodílely na vytvoření této volební strany, lze se proti provedení registrace domáhat soudní ochrany podle § 59 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí.

33. Vztáhne-li soud citovaný závěr Ústavního soudu na nyní posuzovanou věc, je nutno konstatovat, že registrovaný název účastníka řízení 2) – Svoboda a přímá demokracie (SPD) – rozhodně není jakkoliv zaměnitelný s názvem navrhovatele. Ani v této části tedy soud nevyhodnotil navrhovatelem namítané porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod a § 6 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb. ve spojení s § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách. Pouze pro doplnění pak soud v tomto kontextu upozorňuje na fakt, že navrhovatelem výslovně odkazovaný § 16 odst. 2 zákona č. 424/1991 Sb. neexistuje, avšak dle navrhovatelem současně zmíněné dílce tohoto (neexistujícího) ustanovení se jednalo právě o § 6 odst. 3 zmíněného zákona. Tvrzení navrhovatele o nekalé soutěži ve smyslu § 2976 občanského zákoníku poté bylo za daného stavu už zcela mimoběžným, resp. se naprosto míjelo s předmětem tohoto řízení.
34. Soud v řešeném případě zároveň nepovažoval za nutné provádět dokazování navrhovatelem předloženými listinami, neboť by to bylo zjevně nadbytečné. Navrhované dokazování totiž směřovalo k prokázání tzv. nepřiznané koalice a údajnému užití názvu navrhovatele ve volebních sloganech této koalice, což však nebylo předmětem registračního řízení ani přezkumného řízení soudního, jak už bylo soudem v podrobnostech výše vyloženo.
35. Vzhledem ke všemu uvedenému tak soud ve věci uzavřel, že je předmětný návrh navrhovatele nedůvodný, a proto jej výrokem I. usnesení zamítl.
36. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. usnesení v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 1. září 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.